

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ЧЕРНІГІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕХНОЛОГІЧНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ**

ЮРИДИЧНИЙ ФАКУЛЬТЕТ

Кафедра теорії та історії держави і права, конституційного права

МЕТОДИЧНІ ВКАЗІВКИ
з написання курсової роботи з навчальної дисципліни
ТЕОРІЯ ДЕРЖАВИ І ПРАВА
студентами I курсу
спеціальності 262 Правоохоронна діяльність

Обговорено і рекомендовано
на засіданні кафедри
теорії та історії держави і права,
конституційного права
Протокол № 1
від 01 вересня 2017 р.

Чернігів 2017

Методичні вказівки з написання курсової роботи з навчальної дисципліни Теорія держави і права /Укл. Козинець О.Г. – Чернігів: ННІ права і соціальних технологій ЧНТУ, 2017. – 18 с.

Укладач: КОЗИНЕЦЬ ОЛЕНА ГАВРИЛІВНА, кандидат історичних наук, доцент, доцент кафедри теорії та історії держави і права, конституційного права

Відповідальний за випуск: ВЕРЕМІЄНКО СВІТЛАНА ВІКТОРІВНА, старший викладач кафедри теорії та історії держави і права, конституційного права

Рецензент: ШЕСТАК ЛІЛІЯ ВОЛОДИМИРІВНА, доцент кафедри трудового права, адміністративного права та процесу ННІ права і соціальних технологій НУ «Чернігівська політехніка», к.ю.н., доцент

МЕТОДИЧНІ ВКАЗІВКИ

Виконання курсової роботи з предмету «Теорія держави і права» є обов'язковим компонентом учбового процесу. Являючи собою одну з творчих форм самостійної роботи студентів, курсова робота передбачає більш поглиблене і докладне опанування ними знань з окремих тем курсу, закріплення раніше вивченого матеріалу з теорії держави і права, формування навичок роботи з літературними джерелами, законодавством, теоретичного і професійного мислення.

У процесі підготовки курсової роботи з теорії держави і права студенти повинні:

- 1) підібрати літературу.
- 2) провести старанний аналіз, узагальнення і систематизацію відповідного матеріалу, порівняння поглядів різних авторів, викласти і обґрунтувати власну позицію щодо розглянутих питань.

Успішне виконання курсової роботи є показником

- засвоєння студентом вивченого матеріалу з учбової дисципліни «Теорія держави і права»;
- вміння працювати з літературними джерелами (монографічною, учбовою, загальною і спеціальною літературою), нормативно-правовими актами;
- здатності студента до самостійного аналізу проблемних питань теорії держави і права;
- вміння письмово викладати результати своєї праці.

Пошук студентом необхідних відомостей, їх систематизація, узагальнення, аналіз, висновки – необхідні умови написання курсової роботи.

Курсову роботу студент виконує під час самостійної роботи. За результатами захисту курсової роботи студентові виставляється оцінка. Результати підготовки та захисту курсової роботи оцінюються за

чотирибальною шкалою (“відмінно”, “добре”, “задовільно”, “незадовільно”); сто бальною шкалою та шкалою ECTS (див. Додаток 4)

Загальні вимоги щодо курсових робіт повинні містити:

1. Аналіз актуальності теми, відповідності її сучасному стану вітчизняної та зарубіжної юриспруденції.

2. Вивчення та аналіз законодавчого та іншого нормативного матеріалу, наукової, навчально-методичної літератури та періодики за темою дослідження.

3. Проведення самостійного дослідження: чітка характеристика об’єкта, предмета, мети, завдань та методів дослідження.

4. Узагальнення результатів проведених досліджень, обґрунтування висновків.

5. Вимоги щодо оформлення роботи (відповідно до вимог стандарту):

- якщо курсова робота виконується в комп’ютерному варіанті, її обсяг повинен становити 28-30 сторінок тексту, набраного через 1,5 інтервалу на комп’ютері (кегель 14) Times New Roman;

Текст має бути вирівняний по ширині сторінки; поля: верхнє – 2,5 см, нижнє – 2,5 см, ліве – 3 см, праве – 1 см.

КОЖЕН РОЗДІЛ РОБОТИ НЕОБХІДНО РОЗПОЧИНАТИ З НОВОЇ СТОРІНКИ.

I. Основні етапи виконання курсової роботи.

Цей порядок є зразковим, тому для досягнення позитивного результату його необхідно дотримуватись.

1. Вибір теми. Цей етап є дуже важливим при написанні курсової роботи, бо він повинен відповідати як завданням навчання так і інтересам самого студента.

2. Складання первинного плану курсової роботи. Оскільки авторами курсових робіт із теорії держави і права є студенти I курсу, то разом з темами їм запропонований і план КСР. У процесі написання роботи первинний план може студентом змінюватися, доповнюватися, питання розміщуватися в іншому порядку, але тема повинна бути розкрита по суті.

3. Підбір літератури та інших матеріалів і джерел, складання бібліографії. Склавши первинний план курсової роботи, студент повинен ознайомитись із переліком рекомендованої літератури, нормативно-правових актів.

Перш за все слід обміркувати порядок пошуку і **скласти картотеку** (список) літературних джерел за темою.

Знайомство зі станом вивченості теми доцільно починати з інформаційних видань, мета випуску яких – оперативна інформація як про самі публікації, так і про найбільш суттєві положення їхнього змісту.

Робота з літературою може починатися з вивчення як традиційних (карткових) каталогів та картотек, так і електронного каталогу й фонду довідкових, реферативних та бібліографічних видань.

З метою повного виявлення літературних джерел необхідно використовувати різні джерела пошуку: каталоги і картотеки бібліотеки інституту, а також провідних бібліотек міста, списки літератури у монографіях та статтях, виноски і посилання в підручниках, монографіях, словниках та ін., спеціальні періодичні видання, електронні носії інформації.

Поряд із інформаційними виданнями та тематичними каталогами слід звернути увагу на ретроспективну бібліографію і, в першу чергу, на її

особливий вид – списки використаних джерел. Такі списки приносять велику користь, бо інформують про публікації, які вийшли за попередні роки і належать безпосередньо до теми, що вивчається. Особливо часто зустрічаються бібліографічні списки в монографіях, де вони розміщуються в кінці книги.

Відібрана студентом література з обраної теми повинна бути викладена у бібліографії роботи (переліку джерел та літератури), в якій **обов'язково вказуються повні реквізити:**

- літературного джерела (прізвище, ініціали автора, назва роботи, місце видання, видавництво, рік видання, загальна кількість сторінок – ця інформація, як правило, вказується в книзі на тій сторінці де й анотація);
- нормативно-правового акту (назва, вид акту, орган, що видав, дата прийняття, де опубліковано);
- прикладів правозастосовчої опублікованої практики (джерело, в якому опубліковано приклад);

Бібліографія є необхідною при складанні списку літератури.

4. Вивчення літературних, статистичних та інших джерел, нормативно-правових актів, матеріалів опублікованої правозастосовчої практики, відбір матеріалу та його конспектування. Виконання роботи не може обмежуватися вивченням тільки підручників, науково-практичних коментарів чи законів. Необхідно ознайомитися з монографіями та науковими статтями, присвяченими темі курсової роботи. Конспектування вивчених джерел та матеріалів дозволить студенту більш оперативно їх використовувати.

5. Основні вимоги до змісту і оформленню курсової роботи.

Курсова робота виконується українською мовою.

Курсова робота має відповідати наступним вимогам:

- чіткість побудови;
- логічна послідовність (викладання одного питання повинно логічно пов'язуватися з викладом наступного питання);
- аргументація висновків з кожного розділу та параграфу плану;

- точність у визначеннях та класифікаціях (для цього доцільно згадати правила логіки стосовно визначень та класифікацій);
- конкретність у викладенні результатів роботи;
- вміння пов'язувати теоретичні положення з практикою та творчо застосовувати головні положення теорії держави і права під час аналізу державно-правових явищ;
- доведеність висновків по роботі в цілому.

Особливу увагу слід звернути на стиль роботи, який конкретизується вмінням студента точно і обґрунтовано висловлювати свої думки мовою науки теорії держави і права, вміння розкривати на конкретних прикладах єдність теорії та практики, наявність у роботі понятійного апарату.

Робота повинна мати аналітичний, а не описовий характер: тобто коли потрібно розкрити сутність правового чи державного явища, дається визначення його поняття, перелік і характеристика ознак; при виділенні певних видів того чи іншого державно-правового явища (наприклад, функцій права чи держави) вказуються критерії подібної класифікації; здійснюючи порівняльний аналіз державно-правових явищ, необхідно назвати спільні та відмінні ознаки, зробити висновок про їх співвідношення; порівняння певних точок зору, понять мають бути аргументованими.

Особливу увагу слід приділити формулюванню відповідних понять (з урахуванням існуючих в юридичній літературі точок зору), розкриттю та обґрунтуванню суттєвих рис, властивостей, принципів і тенденцій розвитку державно-правових явищ. Теоретичний матеріал обов'язково підкріплюється положеннями Конституції України, чинного законодавства та прикладами з юридичної практики.

Оформлення курсової роботи:

Основними складовими композиційної структури курсової роботи в порядку їх розташування є:

- титульний лист;
- зміст;
- вступ;
- розділи основної частини;
- висновки;
- список використаних джерел;
- додатки (якщо вони є).

ТИТУЛЬНИЙ ЛИСТ є першою сторінкою роботи. Він заповнюється за певними правилами (Додаток 1)

ЗМІСТ

У змісті наводяться всі заголовки курсової роботи і вказуються сторінки, з яких вони починаються. Заголовки змісту повинні точно повторювати заголовки в тексті. Всі заголовки починаються з великої букви. У кінці заголовку крапка не ставиться. Останнє слово кожного заголовка з'єднують крапками з відповідним йому номером сторінки у правому стовпці змісту. Заголовки підрозділів у розділах необхідно розташовувати один під одним.

Як правило, курсова робота складається зі вступу, трьох основних розділів, кожен з яких може складатися з двох-трьох підрозділів, висновків. Робота завершується списком використаної літератури.

Весь текст курсової роботи повинен бути поділений на складові частини, мати заголовки, нумерацію тощо.

ВСТУП

У вступі до роботи (не більше 2-3 сторінок) зазначається актуальність, теоретична і практична значущість проблематики, що розглядається. Актуальність теми визначається її суспільно-правовим значенням, зв'язком із практикою. Крім того, у вступі також вказується ступінь вивчення цієї теми (хто з науковців досліджував цю проблематику).

Формулюються мета та зміст поставлених завдань, об'єкт та предмет дослідження, дається посилання на вибраний метод (методи) дослідження, повідомляється, у чому полягає теоретичне значення та прикладна цінність отриманих результатів, а також виділяються положення, які виносяться на захист. Вказується структура роботи.

РОЗДІЛИ ОСНОВНОЇ ЧАСТИНИ

У цій частині роботи студент повинен юридично грамотно в самостійному переказі викласти теоретичний матеріал, а також чинне законодавство і правозастосовчу практику з даної теми. Викладаючи основні питання роботи, студент повинен розкрити всі розділи та підрозділи плану. Виклад питань повинен бути повним, всебічним та лаконічним.

У кінці кожного розділу формулюються узагальнюючі **висновки**, що не виділяються в самостійний пункт (приблизно півсторінки).

ВИСНОВОК

Студент обов'язково має викласти свої обґрунтовані висновки, зроблені по роботі, в результаті вивчення літературних джерел, вивчення нормативно-правових актів, правозастосовчої практики. Разом із висновками наводяться також критичні зауваження студента на недоліки чинного законодавства, практики його застосування, та пропозиції з їх удосконалення.

У висновках підбивається підсумок виконаної роботи, робляться відповідні узагальнення щодо сформульованих у вступі завдань, чітко виділяється новизна роботи.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

У кінці роботи слід навести список використаних джерел. Список робиться у алфавітному порядку.

Література, яка включається до такого списку, або інше джерело повинно мати відображення в тексті курсової роботи. Не слід включати до бібліографічного списку ті джерела та літературу, на які немає посилань у роботі і які фактично не були використані.

Література вказується мовою оригіналу, тобто на тій мові на якій надрукована.

ДОДАТКИ до курсової роботи

Як ілюстративний матеріал студент може додати зразки процесуальних документів, таблиці, схеми і т.д., які повинні бути пов'язані з питаннями, що викладаються в роботі.

б. Оформлення наукового апарату

При написанні курсової роботи студент повинен давати посилання на джерела, матеріали або окремі результати з яких наводяться в ній або на ідеях і висновках яких вона розроблюється, а також проблеми, завдання, питання, вивченню яких присвячена робота. Такі посилання на використану літературу є важливим елементом будь-якої наукової роботи, бо вони дають змогу відшукати документи і перевірити достовірність відомостей про цитування документа, дають необхідну інформацію щодо нього, допомагають з'ясувати його зміст, мову тексту, обсяг. Посилатися слід на останні видання публікацій. На більш ранні видання можна посилатися лише в тих випадках, коли тема роботи присвячена вивченню історичних аспектів розвитку певного інституту права, історичного типу держави.

Якщо використовують відомості, матеріали з монографій, оглядових статей, джерел із великою кількістю сторінок, тоді в посиланні необхідно точно вказати номери сторінок, таблиць, ілюстрацій (якщо вони є), на які дано посилання в курсовій роботі.

Посилання на використану літературу у тексті курсової роботи мають бути у квадратних дужках. Вони нумеруються за порядковим номером, під яким джерело вказане у списку використаної літератури (Додаток 3 – зразки оформлення посилань).

У разі використання чужого матеріалу (тексту, цитат, таблиць, схем і т.д.) без посилання на джерело, курсова робота повертається автору для доопрацювання.

Номери сторінок у роботі ставляться зверху чи знизу сторінки справа, титульний лист та зміст не нумеруються, але вважається, що це 1 та 2

сторінка відповідно, тому нумерація власне тексту починається з третьої сторінки (відповідна цифра ставиться без крапок, тире тощо).

Курсова робота повинна бути написана грамотно, охайно.

Студентам, які недбало оформили курсові роботи, або подали роботи, що містять помилки (в тому числі і орфографічні), може бути відмовлено в допуску до захисту.

У тексті забороняється робити перекреслення слів, речень, вживати неприйнятні скорочення.

Успішно виконана і правильно оформлена робота допускається до захисту. Під час захисту студенту можуть бути поставлені питання щодо змісту курсової роботи, її теми або зауважень рецензента. Якщо студент не відповів на них, він одержує незадовільну оцінку і повинен написати курсову роботу на іншу тему.

ОЦІНЮВАННЯ КСР

4.1. Оцінка за виконання курсової роботи

Вид роботи	Форма контролю	Кількість балів
Основні вимоги до теоретичної частини	1. Достатній теоретичний рівень (розкриття обраної теми на сучасному рівні розвитку теорії держави і права; цілеспрямованість, об'єктивність, чітка логічність та послідовність побудови роботи і викладу матеріалу, повнота висвітлення питань, точність і стислість формулювань, конкретність викладу матеріалу)	0... 20
	2. Дослідницький характер (вивчення достатньої кількості опублікованих джерел; систематизація та аналіз різних думок і підходів, формування власної точки зору на досліджувану проблему; розробка висновків, рекомендацій)	0... 20
	3. Самостійність виконання	0... 20
Основні вимоги до оформлення та здачі	1. Оформлення відповідно до вимог	0... 10
	2. Своєчасність здачі	0... 10
Захист курсової роботи	1. Відповіді на запитання	0... 20
Разом		0... 100

4.2. Шкала оцінювання: національна та ECTS

Сума балів за всі види навчальної діяльності	Оцінка ECTS	Оцінка за національною шкалою	
		для екзамену, курсової роботи	для заліку
90 – 100	A	відмінно	зараховано
82-89	B	добре	
75-81	C		
66-74	D	задовільно	
60-65	E		
0-59	FX	незадовільно з можливістю повторного складання	не зараховано з можливістю повторного складання

Додаток № 1
Зразок оформлення титульної сторінки курсової
роботи

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ЧЕРНІГІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕХНОЛОГІЧНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ
Навчально-науковий інститут права і соціальних технологій
ЮРИДИЧНИЙ ФАКУЛЬТЕТ
Кафедра теорії та історії держави і права, конституційного права

Прізвище Ім'я По-батькові

КУРСОВА РОБОТА

з предмета: «Теорія держави і права»
на тему: «Права і свободи людини та гарантії їх реалізації»
Курс I Група ПД-171

Науковий керівник:
к.і.н., доцент
Козинець О.Г.

Робота подана на кафедру

«__» _____ 20__ р.

Робота допущена до захисту

_____ Науковий керівник

«__» _____ 20__ р.

Робота захищена з

оцінкою _____

«__» _____ 20__ р.

_____ Голова комісії

_____ Член комісії

Чернігів – 2017

Зразок оформлення посилань на літературу

У вітчизняній юридичній науці на сьогодні не існує єдиної думки щодо систематизації гарантій прав і свобод. Так, гарантії забезпечення реалізації прав і свобод людини прийнято поділяти на загальні та спеціальні. У свою чергу загальні гарантії поділяються на: політичні, економічні та соціальні гарантії [6, с. 13].

Юридичні гарантії встановлюються державою в Конституції та конституційних законах, а також у поточному галузевому законодавстві (кримінально-процесуальному, цивільно-процесуальному, трудовому та ін.). На відміну від інших юридичних гарантій, конституційні гарантії прав і свобод людини і громадянина знаходять своє закріплення у розділі II Конституції України та в конституційних законах, які деталізують відповідні конституційні права і свободи. Умовно ці гарантії можна поділити на універсальні (закріплені у статтях 55-64 Конституції України) та специфічні. Останні знаходять свої закріплення у статтях Конституції, що регламентують те чи інше основне право чи свободу [7, с.3].

Існують два види юридичних гарантій: нормативно-правові та організаційно правові. До нормативно-правових гарантій відносять:

– норми-принципи, зокрема ті, що забезпечують права і свободи людини і громадянина (статті 21-64 Конституції України), насамперед щодо невідчужуваності, непорушності, невичерпності, рівності, необмежуваності конституційних прав і свобод людини і громадянина, рівності громадян, презумпції невинуватості особи, принципу неприпустимості зворотної дії закону або іншого нормативно-правового акта в часі, крім випадків, коли вони пом'якшують або скасовують відповідальність особи тощо;

– юридичну відповідальність;

– юридичні обов'язки.

Організаційно-правові гарантії – це передбачені в нормативно-правових актах суспільно-політичні інституції, на які покладаються відповідні функції та повноваження щодо організації та здійснення юридичного забезпечення реалізації, охорони і захисту свободи людини і громадянина [1, с. 157].

Відмінність юридичних гарантій від інших видів гарантій полягає в такому: якщо економічні, політичні, соціальні, організаційні та духовні гарантії є передумовою реалізації прав, свобод та обов'язків людини і громадянина, то юридичні гарантії спрямовані на конкретне (безпосереднє) здійснення прав, свобод і обов'язків людини та їх охорону від протиправних посягань і порушень.

Поряд з вказаними класифікаціями гарантії прав і свобод поділяються на дві великі групи: внутрішньодержавні (національні) та міжнародно-правові [11, с. 107-108]. При цьому перші, у свою чергу, включають в себе судові та позасудові внутрішньодержавні гарантії. А вже міжнародно-правові гарантії поділяються на універсальні, які здійснюються в рамках ООН і спеціалізованих підрозділів, та регіональні, реалізація яких відбувається на регіональному міжнародному рівні. Їх значення є достатньо вагомим, свідченням цього є як численні міжнародні документи, що закріплюють стандарти галузі прав людини, так і створення інституційних механізмів щодо захисту прав людини, найбільш дієвим серед яких є, безумовно, Європейський суд з прав людини (ЄСПЛ) [12, с. 55].

І так далі...

Список літератури

1. Барабаш Ю. Г. Правова політика у сфері прав людини: шляхи підвищення ефективності. *Право України*. 2009. № 4. С. 55–61.
2. Богачова Л. Л. Юридичні гарантії прав і свобод людини і громадянина в європейському та національному праві *Державне будівництво та місцеве самоврядування: зб. наук. пр. / НДІ держ. будівництва та місц. самоврядування Нац. акад. прав. наук України*. Х.: Право, 2011. - Вип. 22. - С. 56-70. URL: <http://dspace.nlu.edu.ua/handle/123456789/3235> (дата звернення 22.02.2019).
3. Загальна теорія держави і права: підручник / за ред. М. В. Цвіка, О. В. Петришина. Х.: Право, 2009. 584 с.
4. Клімова Г. П. Права і свободи людини в Україні: класифікація, гарантії реалізації. *Державне будівництво та місцеве самоврядування*. Випуск 11. 2006. С.184-193.
5. Колодій А. М., Олійник А. Ю. Права, свободи та обов'язки людини і громадянина в Україні: підручник. К.: Всеукр. асоц. видавців «Правова єдність», 2008. 350 с.
6. Магновський І. Й. Гарантії прав і свобод людини та громадянина в праві України (теоретико-правовий аспект): дис. ... канд. юрид. наук / Національна академія внутрішніх справ України. Київ, 2003. 221 с.
7. Остапенко В. В. Гарантії суб'єктивних прав і свобод як елемент правового статусу людини і громадянина. *Теорія і практика правознавства*. 2016. Вип. 1 (13). С.1-15.
8. Право Європейського Союзу: учебник для магістрів / под ред. С. Ю. Кашкина. 3-е изд., перераб. и доп. М.: Издательство Юрайт; ИД Юрайт, 2014. 1119 с.
9. Рабінович П. Конституційні гарантії прав людини і громадянина: можливості модернізації в Україні. *Право України*. 2012. № 8. С. 50–59.
10. Скакун О. Ф. Теорія права і держави. 4-те видання. Підручник. К.: Правова єдність, 2010. - 525 с. URL: <https://westudents.com.ua/glavy/69965-5-spvvdnoshennya-prav-lyudini-prav-gromadyanina.html> (дата звернення 4.03.2017)
11. Теорія держави і права. Академічний курс: Підручник / За ред. О. В. Зайчука, Н. М. Оніщенко. 2-е вид., перероб. і допов. К.: Юрінком Інтер, 2008. 688 с.
12. Федоренко В. Л. Конституційне право України: підручник / М-во юстиції України, Нац. акад. держ. упр. при Президентові України. Київ: Ліра. К, 2016. 616 с.

*Примітка. Літературу в списку потрібно писати за алфавітом. Відповідно в тексті при посиланні на джерело перше посилання буде не №1, а №6 (як у прикладі).

БІБЛІОГРАФІЧНИЙ ОПИС ДЖЕРЕЛ (зразки)

ВИДИ ВИДАНЬ	ПРАВИЛА ТА ПРИКЛАДИ ОФОРМЛЕННЯ
<p>Один</p> <p>Два</p> <p>Три</p> <p>автори</p>	<p>-Битяк Ю. П. Державна служба в Україні: організаційно-правові засади: монографія. Харків: Право, 2005. 304 с.</p> <p>-Петришина М. О., Петришин О. А. Міжнародно-правові стандарти у сфері місцевого самоврядування: наук. доп. / Нац. акад. прав. наук України, НДІ держ. буд-ва та місц. самоврядування. Харків: Право, 2016. 44 с. (Серія «Наукові доповіді»)</p> <p>-Сичевський В.В., Харитонов Є.І., Олейников Д.О. Науково-практичний коментар до розділу І Особливої частини Кримінального кодексу України (Злочини проти основ національної безпеки України) / Служба безпеки України. Харків: Право, 2016. 232 с. (Бібліотека слідчого)</p>
<p>Чотири і більше авторів</p>	<p>-Колективні політичні права і свободи людини та громадянина в Україні: проблеми теорії та практики: монографія / Є. І. Григоренко та ін.; Харків. нац. ун-т ім. В. Н. Каразіна. Харків: [б. в.], 2013. 352 с.</p> <p>-Постклассическая онтология права: монография / С. И. Максимов и др.; С.-Петербург. гос. ун-т; общ. ред. И. Л. Честнов. Санкт-Петербург: Алетейя, 2016. 688 с. (Толкование источников права).</p>
<p>Автор(и) та редактор(и)/упорядник(и)</p>	<p>-Гель А. П., Семаков Г. С., Яковець І. С. Кримінально-виконавче право України: навч. посіб. / ред. А. Х. Степанюк. Київ: Юрінком Інтер, 2008. 624 с.</p> <p>-Грошевий Ю. М. Вибрані праці / упоряд.: О. В. Капліна, В. І. Маринів. Харків: Право, 2011. 656 с.</p>
<p>Автор(и) та перекладач(і)</p>	<p>-Беккариа Ч. О преступлениях и аказаних / вступ. Ст. Н. И. Панова; пер. С итал. М. М. Исаев. Киев: Ин Юре, 2014. 240 с. (Памятники правовой мысли).</p>
<p>Без автора</p>	<p>- Настільна книга детектива, прокурора, судді: коментар антикорупційного законодавства / ред. М. І. Хавронюк. Київ: Дакор, 2016. 496 с.</p> <p>- Протидія терористичній діяльності: міжнародний досвід і його актуальність для України: матеріали міжнар. наук.-практ. конф., 30 верес. 2016 р. Київ: Нац. акад. прокуратури України. 2016. 432 с.</p>
<p>Дисертації</p>	<p>- Сокурєнко В. В. Публічне адміністрування сферою оборони в Україні: дис. ... д-ра юрид. наук: 12.00.07 / Нац. акад. внутр. справ. Київ, 2016. 573 с.</p>
<p>Автореферат дисертації</p>	<p>-Кравчук В. М. Припинення корпоративних правовідносин в господарських товариствах: автореф. дис. ... д-ра юрид. наук: 12.00.03 / Нац. юрид. акад. України ім. Ярослава Мудрого. Харків, 2010. 36 с.</p> <p>-Лісов О. С. Новітня вітчизняна історіографія створення та діяльності розвідки і контррозвідки України у 1917–1991 роках: автореф. дис. ... канд. іст. наук: 20.02.22 / Нац. ун-т оборони України ім. Івана Черняхівського. К., 2016. 20 с.</p>
<p>Бібліографічні покажчики</p>	<p>-Лисодєд О. В. Бібліографічний довідник з кримінології (1992–2002) / ед. О. Г. Кальман. Харків: Одиссей, 2003. 128 с.</p>
<p>Каталоги</p>	<p>- Историко-правовая спадщина України: кат. вист. / Харків. держ. наук. б-ка ім. В. Г. Короленка; уклад.: Л. І. Романова, О. В. Земляніщина. Харків, 1996. 64 с.</p>
<p>Розділ книги</p>	<p>- Даньшин І. М. Злочини проти громадського порядку та моральності. Кримінологія. Загальна та Особлива частини: підручник / ред. В. В. Голіна. 2-ге вид., переробл. і допов. Харків: Право, 2009. Розд. 15. С. 138–145.</p> <p>-Хряпінський П. Кримінально-правові засоби заохочення у публічному праві України. Правовий вплив на неправомірну поведінку: актуальні грані: монографія / за ред.: О. В. Козаченко, Є. Л. Стрельцов. Миколаїв: Іліон, 2016. С. 87–109.</p>
<p>Стаття журналу</p>	<p>- Кулак Н. В. Актуальні питання правового статусу добровільних формувань в Україні. <i>Часопис Київського університету права</i>. 2016. № 4. С. 84–88.</p> <p>- Петришин О., Сєрьогіна С. Змішана республіканська форма державного правління: питання теорії та практики. <i>Право України</i>. 2009. № 10. С. 57–60.</p>

Тези доповіді	<p>- Данильян О. Г., Дьобань О. П. Досвід удосконалення органів державної влади в європейських країнах та можливості його використання в Україні. Проблеми розбудови державності та народовладдя в Україні: матеріали XXII Харків. політолог. читань (м. Харків, 21 трав. 2009 р.). Харків, 2009. С. 47–49.</p> <p>- Шаповал В. Свобода та "природні права" людини як основа людського виміру права. Антропология права: філософський та юридичний виміри (стан, проблеми, перспективи): матеріали першого всеукр. круглого столу, м. Львів, 16–17 верес. 2005 р. Львів: Край, 2006. С. 286–295.</p>
Стаття з довідкового видання	<p>- Баулін Ю. В. Обставини, що виключають злочинність діяння. Великий енциклопедичний юридичний словник / ред. Ю. С. Шемшученко. Київ: Юрид. думка, 2007. С. 550.</p> <p>- Гончаренко В. Д. Повне зібрання законів Російської імперії. Велика українська юридична енциклопедія. Харків: Право, 2016. Т. 1: Історія держави і права України. С. 573–574.</p> <p>- Ріяка В. О. Декларація митна. Юридична енциклопедія. Київ: Укр. енцикл., 1998. Т. 2. С. 29.</p>
Багатотомне видання	<p>-Енциклопедія історії України: у 10 т. / НАН України, Ін-т історії України. Київ: Наук. думка, 2005. Т. 9. 944 с.</p> <p>-Кучерявенко Н. П. Курс налогового права: в 6 т. X.: Право, 2007. Т. 4: Особенная часть. Косвенные налоги. 536 с.</p>
Законодавчі і нормативні акти	<p>-Конституція України: станом на 1 верес. 2016 р.: відповідає офіц. тексту. Харків: Право, 2016. 82 с.</p> <p>-Правова основа діяльності органів державної влади: зб. нормат. актів / упоряд. П. М. Любченко. Харків: ФІНН, 2010. 303 с.</p> <p>- Про правовий режим воєнного стану: Закон України від 12.05.2015 р. № 389-VIII. Голос України. 2015. 10 черв. (№ 101). С. 4.</p> <p>- Про запобігання корупції: Закон України від 14.10.2014 р. № 1700-VII. Дата оновлення: 12.03.2017. URL: http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/1700-18/page (дата звернення: 17.03.2017).</p>
Електронні ресурси	<p>-Гетьман Є. А. Підзаконні нормативно-правові акти органів виконавчої влади України та іноземних держав: порівняльна характеристика. Теорія і практика правознавства: електрон. наук. фахове вид. 2016. Вип. 1 (9). URL: http://tlaw.nlu.edu.ua/article/view/66302 (дата звернення: 17.06.2016).</p> <p>-Оболенцев В. Ф. Базові засади системного аналізу злочинності та віктимізації в Україні: монографія. Харків; Костянтинівка, Сектор "С" АТО: Юрайт, 2016. 116 с. URL: http://dspace.nulau.edu.ua/bitstream/123456789/12015/1/Obolencev_2016_mon.pdf (дата звернення: 17.03.2017).</p>